

Разработка на софтуер

Лекция 7 – Python функции

Милен Спасов

Функции и област на видимост (1)

Какви типове обекти може да връща една функция?

- Всякакви

Всяка променлива (име) може да бъде свързана със стойност (binding)

Има операции, които променят свързването, например:

```
global_one = 1
```

```
def foo():
    local_one = 2
    print(locals())
```

```
print(globals()) # {..., 'global_one': 1}
foo() # {'local_one': 2}
```

Вградени функции:

`locals` – връща речник с всички имена в локалната област на видимост

`globals` – връща речник с всички имена в глобалната област на видимост

Функции и област на видимост (2)

Всеки блок от код (напр. функция, модул, дефиниция на клас) си има своя област на видимост, в която стоят локално дефинираните променливи

Ако една функция не може да намери дадена променлива в локалния си скоуп, търси в обграждащия (глобалния) за променлива със същото име

```
global_one = 1
```

```
def foo():  
    print(global_one)  
foo()
```

А какво ще изведе следният код?

```
global_one = 1
```

```
def foo():  
    global_one = 2  
    print(global_one)  
    print(locals())
```

```
foo()  
print(globals())
```


Аргументи

Можем да ги подаваме като позиционни или като именовани

След именован аргумент не можем да подадем позиционен

Подадените аргументи отиват в locals

Очевидно умират с приключването на функцията си

Вложени функции

Можем да дефинираме функция тялото на друга функция

Какво се случва тогава с променливите на двете функции и къде отиват?

```
def outer(x):  
    print(x)  
    def inner():  
        x = 0  
        print(x)  
    inner()  
    print(x)
```

Името `inner` също отива в `locals()` на `outer`.

Ключовата дума `nonlocal` позволява пренасочване на име, дефинирано в обграждащ блок.

Генерално е лоша практика да ползвате пренасочвания на променливи.

Функциите са обекти

Те са като всички останали обекти

Можем да ги подаваме като аргументи

Можем да ги връщаме като резултат

Можем да ги записваме в колекции

Можем да ги присвояваме на променлива

Имат идентитет

Closures

Имаме closure, когато вложена функция достъпва променлива, дефинирана в обграждаща функция

```
def start(x):  
    def increment(y):  
        return x + y  
    return increment
```

```
first_inc = start(0)  
second_inc = start(8)
```

```
first_inc(3)  
second_inc(3)
```

```
first_inc(1)  
second_inc(2)
```

Фибоначи

```
def fibonacci(x):
    if x in [0,1]:
        return 1
    return fibonacci(x-1) + fibonacci(x-2)
```

Рекурсивната версия на fibonacci, освен че е бавна, е много бавна. особено когато $x \geq 40$.

Проблемът е, че fibonacci се извиква стотици пъти с един и същ аргумент. Можем спокойно да регенерираме първите стотина резултати в един речник или...

Да изчисляваме всеки резултат само по веднъж...

```
if x not in memory:
    memory[x] = fibonacci(x)
print(memory[x])
```

Тази идея може да се използва и на много повече места! Можем да я направим още по-елегантно.

Функции които опаковат други функции

f(функция) -> функция

Резултатът е нова ф-я, която "опакова" старата и може да разшири нейната функционалност

```
def memorize(func):  
    memory = {}  
    def memorized(*args):  
        if args in memory:  
            return memory[args]  
        result = func(*args)  
        memory[args] = result  
        return result  
    return memorized
```

```
fibonacci = memorize(fibonacci)
```

Красивият синтаксис

```
def fibonacci(x):
    if x in [0,1]:
        return 1
    return fibonacci(x-1) + fibonacci(x-2)

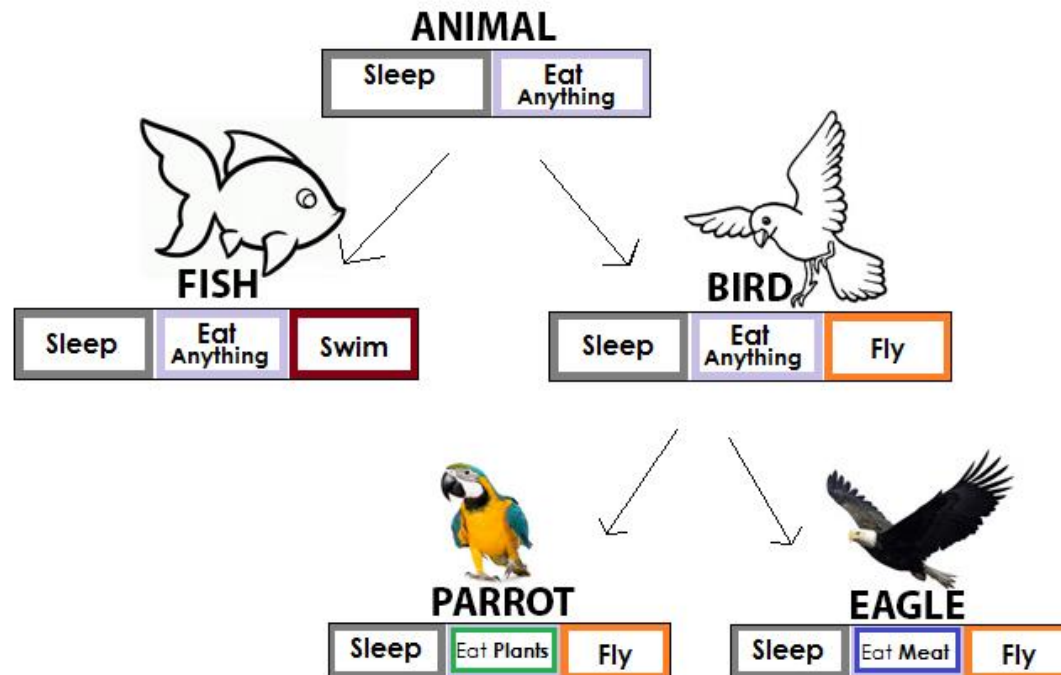
fibonacci = memorize(fibonacci)
```

Декорацията става след дефиницията на функцията.

```
@memorize
def fibonacci(x):
    if x in [0,1]:
        return 1
    return fibonacci(x-1) + fibonacci(x-2)
```

ООП принципы – Абстракция

[...] a technique for managing complexity of computer systems. It works by establishing a level of complexity on which a person interacts with the system, suppressing the more complex details below the current level. The programmer works with an idealized interface (usually well defined) and can add additional levels of functionality that would otherwise be too complex to handle.

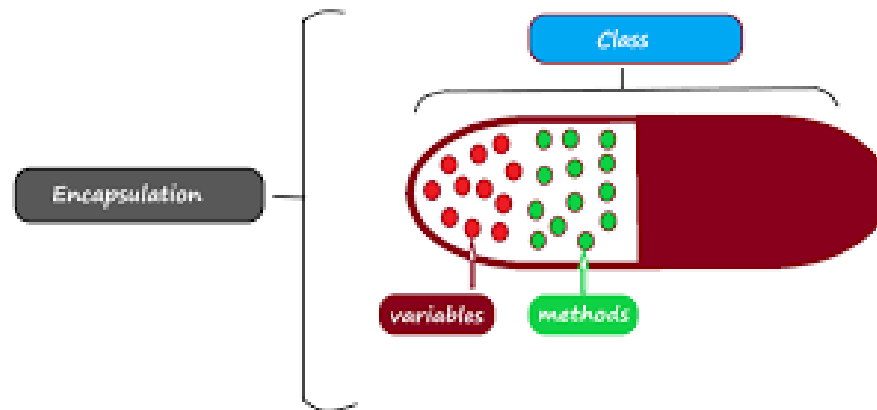

ООП принципи – Енкапсулация

Encapsulation is the packing of data and functions into a single component.

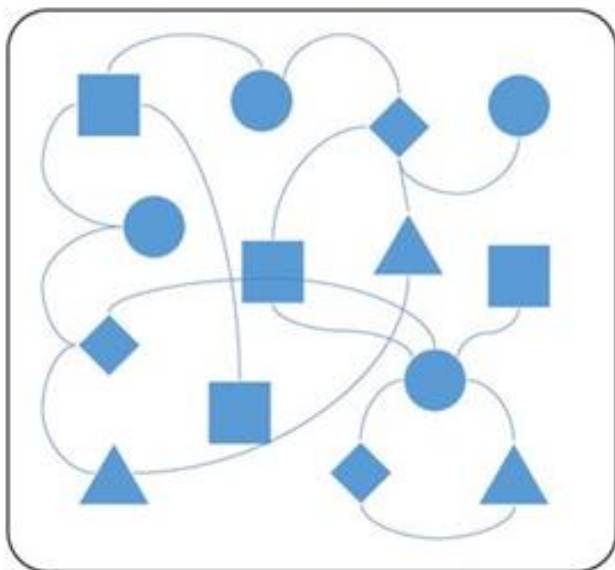
Има много механизми, с които можем да го реализираме, но обектно ориентираното програмиране е един от най-популярните.

Abstraction and encapsulation are complementary concepts: abstraction focuses on the observable behavior of an object... encapsulation focuses upon the implementation that gives rise to this behavior... encapsulation is most often achieved through information hiding, which is the process of hiding all of the secrets of object that do not contribute to its essential characteristics.

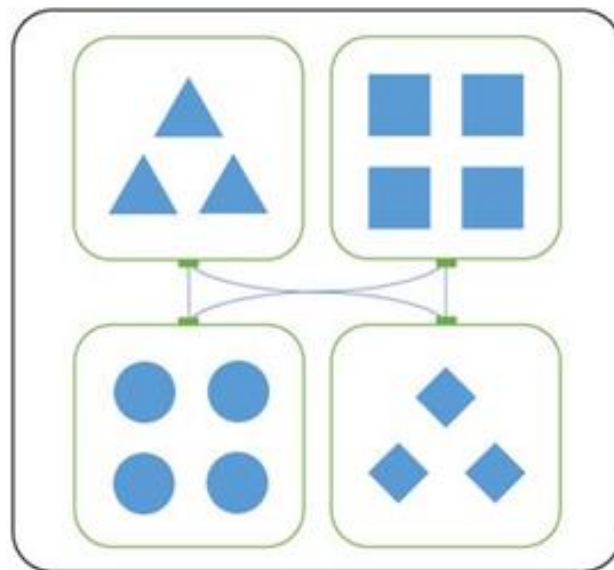

ООП принципи – Модулярност

Механизъм за организиране на сходна логика работеща върху свързани видове данни, обработваща сходни видове процеси от моделирания свят в добре обособени и ясно разделени парчета от кода ни

Non-modular software

Modular software

Класове

- Създаваме класове с ключовата дума `class`, след което всяка функция дефинирана в тялото на класа е метод, а всяка променлива е клас променлива

```
class Vector:  
    def __init__(self, x, y):  
        self.x = x  
        self.y = y
```

```
spam = Vector(1.0, 1.0)  
print(spam.x)
```

- „Конструкция“ се казва `__init__` и той не връща стойност.
- Първия аргумент на методите винаги е инстанцията, върху която се извикват. Той може да се казва всякак, но винаги се казва `self`, иначе никой не иска да си играе с вас и всички ви мразят.
- Атрибутите не се нуждаят от декларации (обектите са отворени).
- Инстанцираме клас, като го „извикаме“ със съответните аргументи, които очаква `__init__` метода му и като резултат получаваме новоконструиран обект.

Примерен клас Vector

```
import math
```

```
class Vector:
```

```
    def __init__(self, x, y): ...
```

```
    def length(self):
```

```
        return math.sqrt(self.x**2 + self.y**2)
```

```
spam = Vector(1.0, 2.0)
```

```
print(spam.length())
```

- „Конструктор“ е думата, с която сте свикнали, но в случая далеч по-подходяща е „инициализатор“, както си личи от името.
- В методите атрибутите могат да се достъпват само през `self`, няма никакви магически имплицитни `score`-ове.
- Методите се извикват през инстанцирания обект `обект.метод()`.

Примерен клас Vector

```
import math
```

```
class Vector:
```

```
    def __init__(self, x, y): ...
```

```
    def length(self):
```

```
        return math.sqrt(self.x**2 + self.y**2)
```

```
spam = Vector(1.0, 2.0)
```

```
print(spam.length())
```

- „Конструктор“ е думата, с която сте свикнали, но в случая далеч по-подходяща е „инициализатор“, както си личи от името.
- В методите атрибутите могат да се достъпват само през `self`, няма никакви магически имплицитни `score`-ове.
- Методите се извикват през инстанцирания обект `обект.метод()`.

Примерен клас Vector (2)

```
class Vector:
    def __init__(self, x, y, z): ...

    def _coords(self):
        return (self.x, self.y, self.z)

    def length(self):
        return sum(_ ** 2 for _ in self._coords()) ** 0.5
```

- `_coords` е protected метод
- Отново, методите се извикват върху `self`
- `_` е валидно име за променлива

Private / Protected

- Казахме, че класовете са отворени. Това ще рече, че `private` и `protected` концепциите не са това, за което сте свикнали да мислите в езици като C++/Java/C#
- Ограниченията за използване на защитени и частни методи в класовете в Python е отговорност на програмиста, което по никакъв начин не прави живота ви по-труден
- Методи/атрибути започващи с `_` са защитени, т.е. би следвало да се ползват само от методи на класа и наследяващи го класове
- Методи/атрибути започващи с `__` са частни, т.е. би следвало да се ползват само от методи на класа
- Достатъчно очевидно е, а някои много редки случаи може да се наложи тези ограничения да не се спазят

Сравняване на обекти

- Можете да проверите дали два обекта са равни по стойност с `==`
- Можете да проверите дали две имена сочат към един и същи обект с `is`
- Можете да предефинирате равенството за обекти от даден клас с метода `__eq__`
- По подразбиране, `__eq__` е имплементирана с `is`

`class Vector:`

```
def __init__(self, x, y, z):  
    self._coords = (x, y, z)
```

```
def __eq__(self, other):  
    return self._coords == other._coords
```

Аритметични оператори

- `__add__(self, other)` - `self + other`
- `__sub__(self, other)` - `self - other`
- `__mul__(self, other)` - `self * other`
- `__truediv__(self, other)` - `self / other`
- `__floordiv__(self, other)` - `self // other`
- `__mod__(self, other)` - `self % other`
- `__lshift__(self, other)` - `self << other`
- `__rshift__(self, other)` - `self >> other`
- `__and__(self, other)` - `self & other`
- `__xor__(self, other)` - `self ^ other`
- `__or__(self, other)` - `self | other`

- Преобразуване до стандартни типове
- `__int__(self)` - `int(обект)`
- `__float__(self)` - `float(обект)`
- `__complex__(self)` - `complex(обект)`
- `__bool__(self)` - `bool(обект)`

Thank You

Maake Asante Shukria Dhanyavadagalu
Vinaka Kiitos Maana Dankon
감사합니다 Dankscheen Kam Sah Hammida
Dank Je Mauruuru Biyan
Blagodaram Ngiyabonga Dziekuje Chokrane
Juspaxar Arigato Diolch i Chi
நன்றி Bedankt Terima Kasih
Ua Tsaug Rau Koj D'akujem Mochchakkeram
Děkuji Grazas Tingki
Suksama Nirringrazzjak Hvala Tack
Rahmat Welalin Di Ou Mèsi
Misaotra Matur Nuwun 谢谢 Xbala
Merci Go Raibh Maith Agat
Salamat ขอบคุณคุณคุณ Najis Tuke
Djiera Dieuf Eskerrik Asko
Gracias Gratias Tibi
Grazie Mochchakkeram
Obrigado